

नास्तिक

नास्तिकः, स्त्री, (नास्तिक्यमेव । नास्तिक्य + स्वार्थे कन् ।) नास्तिका । इति शब्दमाला ॥

नास्तिक्यौ, पुं, (नास्तिकार्या भवौ । नास्तिका + “शरीरावयवात् यत्” ५।१।६ । इति यत् ।) अश्विनीकुमारौ । द्विचनान्तोऽयम् । इति हेमचन्द्रः । २।६६ ॥

नासीरं, स्त्री, (नास् शब्दे + भावे क्तिप् । नासा शब्देन ईर्ष्यं गच्छतीति । ईर गतौ + कः । जयशब्दाद्युच्चारणेन गमनादेवास्त्य तथात्वम् ।) नायकस्यापेक्षारिका सेना । (यथा, ग्रीकख-चरिते । २।१४४ ।

“नासीरपार्श्वदभट्टेऽतः प्रवोलीं लोलीकतासिधु हठादधिष्ठुवन्तु ।

वामभुवः पुरपुरेणभवन्नकाक्षे मया भियेव निजवाप्यजलद्वयेऽपु ।

तथा च, राजेन्द्रकर्णपूरे । ३६ ।

“नासीरप्रचरन्ति दिक्परिचरे भूमकले मौक्तिक-प्रसारन्ति सुधाकरन्ति गगनोत्सङ्गे भवन्-कौतयेः ॥”)

अग्रसरे, पुं । इति शब्दरत्नावली ॥

नास्ति, अ, अस्तित्वाभाववत् । अविदमानता । इति नास्तिकताशब्दटीकायां भरतः ॥ नास् इति भाषा । यथा, चाणक्ये ।

“अतिथिर्वालकश्चैव राजा भार्या तथैव च ।

अस्ति नास्ति न जानन्ति देहि देहि पुनः पुनः ॥”

नास्तिकः, पुं, (नास्ति परलोक ईश्वरो वेति मति-यस्य । “अस्तिनास्तिकिदं मतिः” ४।४।६० । इति ठक् । यद्वा, नास्ति परलोको यज्ञादिफल ईश्वरो वेत्यादिवाक्येन कायति शब्दायते इति । के शब्दे + ङः ।) पाषण्डः । ईश्वरनास्तित्व-वादी । वेदाप्रामाण्यवादी । (यथा, मनुः । २।११ ।

“बोधमन्ते ते मले हेतुशालाश्रयाङ्गिजः । स वायुभिर्बहिष्कार्यो नास्तिको वेदनिन्दकः ॥” तथा च तत्रैव । ३।१५० ।

“ये स्तेनपतितस्त्रीवा ये च नास्तिककृतयः । तान् ह्ययकययोर्विप्राननर्हाम्भुरज्रवीत् ॥” तथाच तत्रैव । ८।२२, ३०६ ।

“यद्वाचं गृहभूयिष्ठं नास्तिकान्नामद्विजम् । विनश्यत्याशु तनुं क्रतुर्धुं दुर्भिक्षाधिपीडितम् ॥”

“अनपेक्षितमर्थार्थं नास्तिकं विप्रकुल्यकम् । अरचितारमसारं त्रुपं विद्यादधोगतिम् ॥” तत्पठ्यायः । वार्हस्पत्यः २ चात्वाकः ३ लौकाय-तिकः ४ । इति हेमचन्द्रः । ३।५२६ ॥ स च षड्विधः । माध्यमिकः १ योगाचारः २ सौत्रा-न्तिकः ३ वैभाषिकः ४ चात्वाकः ५ दिग-म्बरः ६ ॥

नास्तिकता, स्त्री, (नास्तिकस्य भावः । नास्तिक + तल् ।) कर्त्तव्यलापवादकधानम् । तत्पठ्यायः । मिथ्यादृष्टिः २ । इत्यमरः । १।५।४४ “नास्ति यज्ञफलं नास्ति परलोक इत्यादिकं कायति

निःप्रभः

नास्तिकः । सदसत्त्वे अस्ति नास्त्यौयर्थं के शब्दे ङः । नास्तीति मन्यते इति णिको वा तस्य भावो नास्तिकता त्वतो भावे इति तः । नास्ति सुकृतं नास्ति परलोक इति बुद्धिर्नास्तिकता ।” इति भरतः ॥ (यथा, महाभारते । १२।१२३।१५ ।

“प्रज्ञानाशात्मको मोहस्तथा धर्माधेनाशकः । तस्मान्नास्तिकता चैव दुराचारश्च जायते ॥”)

नास्तिकः, पुं, आन्त्रवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ नास्त्यं, त्रि, नासायां भवम् । (नासा + “शरीरा-वयवात् यत्” ५।१।६ । इति यत् ।) नासा-भवम् । यथा, मनुः । ८।२६१ ।

“क्षिन्ननास्ये भिन्नवृगे तिथ्यकप्रतिमुखागते । अक्षमङ्गे च यानस्य चक्रमङ्गे तथैव च ॥”

नाहः, पुं, (नह बन्धने + भावे घञ् ।) बन्ध-नम् । कूटम् । इति मेदिनी । हे, ५ ॥

नाहजः, पुं, (नाहं पर्वतशिखरादिकं लाति आश्रयत्वन यङ्गातीति । ला + कः ।) ल्लेच्छ-जातिविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ३।५६८ ॥

नाहुषिः, पुं, (नहुषस्य अपत्यं पुमानिति । नहुष + “अत इच्” ४।१।६५ । इति इच् ।)

ययातिराजः । इति भूरिप्रयोगः ॥

नि, अ, उपसर्गविशेषः । अस्यायां यथा । निषेधः । निश्चयः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ निषेधः । नृप्रार्थः । निवार्यः । संशयः । क्षेपः । कौशलम् । उपरमः । सामीप्यम् । आश्रयः । दानम् । मोक्षः । अन्तर्भावः । बन्धनम् । राश्वधो-भावः । विन्यासः । इति मेदिनी । ने, ४० ॥

निः, [र्] अ, (वृणातीति । न नये + क्तिप् । “ऋत इहातोः” ७।१।१०० । इति धातो-रङ्गस्य इत् ।) निर्णयः । निषेधः । इति मेदिनी । रे, ६६ ॥ (अभावः । यथा, हरिवंशे । भविष्य-पञ्चविं । ८ । ८७ ।

“नास्तिकार्यं समालोक्य पठन् ब्रह्म सनातनम् । निर्वातस्थो यथा दीपः प्रोचरेत् प्रणवं सदा ॥”)

निः, [स्] अ, निश्चयः । निषेधः । साकल्यम् । अतीतम् । इति मेदिनी । से, ८० ॥

निःकासितः, त्रि, (निर वा निस् + कस् + क्तिप् + क्तः ।) निष्कासितः । बहिष्कृतः । से तु कखपफे वेति विभावया विसर्गस्य सकारा-भावः । इति आकरणम् ।

निःक्रामितः, त्रि, (निर वा निस् + क्रम + क्तिप् + क्तः ।) निष्क्रामितः । इत्यमरटीकाचार-सुन्दरी ॥

निःक्षत्तः, त्रि, (निर्नास्ति क्षत्तः क्षत्तियो यत्र ।) क्षत्तियशून्यदेशादि । यथा,—

“अवतारे षोडशमे पश्यन् ब्रह्मदृष्टो वृषाम् ।

त्रिःसप्तशतः कुपितो निःक्षत्तमकरोन्महीम् ॥” इति श्रीभागवतप्रथमस्कन्धः ॥

निःप्रभः, त्रि, निप्रभः । निर्नास्ति प्रभा यस्येति समासे से तु कखपफे वेति विभावया विसर्गस्य सकाराभावः । इति आकरणम् ॥

निःश्रेणी

निःशब्दः, त्रि (निर्गतः शब्दो यस्मात् ।) शब्द-रहितः । पुप् इति भाषा ॥ यथा, मार्कण्डेय-पुराणे ।

“निःशब्दं कारयित्वा तनुसदः प्राह महासुते ॥” (यथा च हठयोगप्रदीपिकायाम् । ४।१०२ ।

“तावदाकाशसंकल्पो यावच्छब्दः प्रवर्तते । निःशब्दं तत् परं ब्रह्म परमास्मि गीयते ॥”)

निःश्लाकः, त्रि, (निर्गता श्लाका यस्मात् श्लाकाया निर्गतो वा ।) रहः । निर्जनम् । इत्यमरः । २।८।२२ ॥

निःश्ल्या, स्त्री, (निर्गतं श्ल्यं यस्याः ।) दन्ती-वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

निःश्रुकः, पुं, (निर्नास्ति श्रुको यस्य ।) सुष्ठु शालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

निःशेषं, त्रि, (निर्गतः शेषो यस्मात् ।) समस्तम् । सम्पूर्णम् । इत्यमरः । ३।१।६५ ॥ (यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । ४।३२ ।

“उच्छिन्नसर्वसङ्कल्पो निःशेषाशेषचेष्टितः । स्वावगम्यो लयः कोऽपि जायते वागगोचरः ॥”)

शेषरहितश्च ॥

निःश्रोधं, त्रि, (निर्गतं श्रोधं यस्मात् ।) श्रोध्या-न्निर्गतमिति वा । निरादय इति समासः ।) श्रोधितम् । नृष्टम् । इत्यमरः । ३।१।५६ ॥

निःश्रयणी, स्त्री, (निर्निश्चितं श्रियते आश्रियते २नयेति । श्रि + करणे ल्युट् । टित्वात् डीप् ।) काष्ठघटितसोपानम् । काठेर सिङ्गी इति भाषा । तत्पठ्यायः । निःश्रेणिः २ अधि-रोहिणी ३ निःश्रेणी ४ निःश्रयिणी ५ । इति शब्दरत्नावली ॥

निःश्रयिणी, स्त्री, (निःश्रयति आश्रयति प्राङ्ग-नादिस्थानमिति । श्रि + श्रिणि + डीप् ।) निःश्र-यणी । इति शब्दरत्नावली ॥

निःश्रेणिः, स्त्री, (निर्निश्चिता श्रेणिः सोपान-पङ्क्तिः यत्र ।) अधिरोहिणी । (यथा, रघुः । १५।१०० ।

“चक्रे त्रिदिवनिःश्रेणिः सरयूरनुयायिनाम् ॥” खण्डुंरोटणः । इति मेदिनी । शे, ५७ ॥ (पुं, चोटकविशेषः । यथा, नकुलकृतान्धकित्-चिते ४ अध्याये ।

“उपयं परि यस्य स्युरावर्त्ता अलिके त्रयः ।

निःश्रेणिः स तु विज्ञेयो राष्ट्रवृद्धिकरः परः ॥”)

निःश्रेणिका, स्त्री, (निःश्रेणिरिव कायतीति । के + कः । टाप् ।) लज्जविशेषः । निःश्रेणी इति कौक्ये प्रसिद्धा । तत्पठ्यायः । श्रेणिकला २ निरसा ३ वनवल्ली ४ । अस्या गुणाः । नीर-सत्वम् । उष्णत्वम् । पशुनामवलप्रदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (निःश्रेणिरिव । स्वार्थं कन् । अधिरोहिणी । यथा, देवीभागवते । ४।११।४० ।

“मानुष्यं दुर्लभं प्राप्य सेविता न महेश्वरी ।

निःश्रेणिकायात् पतिता अध इत्येव विज्ञेये ॥”)

निःश्रेणी, स्त्री, (निःश्रेणि + लादिकारादिति वा डीप् ।) निःश्रयणी । इति शब्दरत्नावली ॥